

вѣрж-тж и исполненіе-то на неговы-ты думы.

Ако, въ наши-ты злополучія, ся на-
дяхме нему, никога ны не оставя,—и
ето зашто негоны-ты думы сж крайн-
то ми утищеніе. Не думаше ли тѣй като
говореше на ученицы-ты си? Въ дому
отца моего много обители сжть:
аще же ни глаголю вамъ, отхо-
жду приуготовити вамъ мѣсто:
Вѣрвамъ че мое-то мѣсто е готово.

Богъ мой иде, моли мя, и азъ го
послѣдвамъ съ радсетъ .. Г-жя Линдія
искаше да слѣдва, нъ чюства-та ѝ от-
слабнахж; рече при това, почти съ прѣ-
сыпнхть гласъ: "Боже мой, въ твои-ты
ржць прѣдавамъ душиж-тж си"! Твѣ бѣ-
хж послѣдны-ты разсудителны думы, ко-
и-то произнесе, и като остана полѣка-
лѣка безгласна затвори си очи-ты.

Окаянна Софія събуди домашны-ты
призова свѣщенника. Слѣдъ единъ часъ
умря тази жена истинна христіанка, и
Софія ъ оплака толкози горко, колко-то
онхзи, что бѣше ъ родила.